Wm. Hamerschlag-ův

NOVÝ STORE!

920

Na jižní 10. ul., proti B. & M. nádraží. Lze tam dostati výběr

puněoch, vlněných i bavlněných, spodní košile, vlněné čepce, sukně, kalhoty, hedvábné šátky.

Vlastní vše co třeba k doplnění obleku.

Také mám zásobu pěr do postelí, které prodávám za pokročilou cenu.

Doufám že každého co do dobrouty obuvi, jakož i tuto ceny úplně uspokojím.

Zvu všechny své krajany k hojné návštěvě. S úctou

(20.8n.) **W. HAMERSCHLAG.**

Corn Exchange!

ČESKÝ HOSTINEC!

roh 13. a Harney ulice

Upozorňuji zvláště, že mám velkou zásobu

likérů a kořalek

všeho druhu, jemných; vyleštěných i laciných, které prodávám na galony tak lacino a někdy i laciněji než ve velkoobchodech. Kdo si přeje koupiti na kvarty neb galony drobet té které hřeje, nechť jí u mne zkusí a přesvědčí se.

Pivo je vždy čerstvé každou dobu denní, doutníky ty nejlepší a obsluha vždy vlídná.

K hojné návštěvě zve

W. Knízdil.

AUGUSTUS WEISS

Jednatel pojišťovací.

Zastupuje následující společnosti:

La Confiance z Paříže,	kapitál	$5,000,443
North German z Hamburku	"	2,500,000
Allen Falls, New York	"	1,010,000
Star Fire Ins. Co. " "	"	780,510
Mercantile F. & M. Boston	"	600,000
Milwaukee Mechanics, Wis.	"	600,000
Rochester German	"	600,000
German of Freeport, Ills.	"	600,000

Chas. KAUFMAN, oprávněný jednatel. [23 1r

Wittigova pivnice.

ED. WITTIG, majitel.

Farnham ul. mezi 10 & 11.

Kuželníky, kulečníkv a biliárv.

NEJJEMNĚJŠÍ DOUTNÍKY A LIKÉRY.

PETR MATZA

—ČESKY—

Barvíř a natěrač

Hotoví veškerou práci natěračskou, jako barvení domů atp. Napodobení různých druhů dřev (grainování) se zvláštní péčí a dokonalostí se provádí. Jen dobrá práce se hotoví za ceny přiměřeně levné. (10 1r)

13tá ul. blíže hostince J. Seačiny

Nejlepší a nejlevnější

GROCERIE

PRODÁVÁ

Geo. Schmid,

na rohu 13 a Howard ul.

OMAHA, NEB.

Krajany své obslouží vždy ochotně a spolehlivě

český prodavač

a zaručuje všem úplnou spokojenost ve všech případech. Přijďte a přesvědčte se, že máme nejlepší a nejlevnější zboží a nejochotnější obsloužení. [od 1r

Čechův domov!

—Nejstarší a nejlépe zařízený—

ČESKÝ HOSTINEC

v Omaha, Neb.

—DRŽÍ—

Václav Kučera,

roh 13 a Leavenworth ul.

Všichni domácí i cestující hosté budou vždy co nejlépe všemi nápoji, pokrmy i postelí obslouženi.

NEJVĚTŠÍ český hostinec

—A—

Stravní dům

V OMAHA, NEB.

JOSEF KAVAN

upozorňuje všechny své přátelé, domácí i cestující by navštěvili

Na jihozáp. rohu Leavenworth 13. ul.

V čeli všechny zve

Jos. Kavan.

HOTEL GARNI.

ED. KREISSMAN, hostinský.

Desátá ulice, - - Omaha, Neb

Naproti U. P. nádraží.

Restaurat. — Jídla v každou hodinu.

Tajný sňatek.

Román od Waltera Scotta.

Oddělení druhé.

KAPITOLA XIV.

(Pokračování.)

"Dělat do vše do oboru a svléknit do vše, pane Lambourne!" pravil prostředník; "co se tady u všech vlády vášte po mni jako tesničtí psi před jatkami?"

Lambourne vztal a vyzíhlivě přítomnosti tohoto svéhlka, postrčil mu dezo v oči a pravil: "Bojovali jsme o holku; musíš-li vše vědět."

"O holku! kde jest? tázal se sluha.

"Uprchla nám, tuláq," pravil Lambourne kolem se ohlížeje, "nebo ji Varbinec spolkl. Nesnesytý jeho břich pohlcuje tuchlivé pamlsky a strotky jako obr v pověsti o králi Arthurovi; jsouť jeho nejmilejší pochoutkou a polyká je s kůží i vlasy."

"Ano, ano jen máte již," přerušil jej Varbinec, své nemotorné tělo namáhavě zdvihaje; "měl jsem již jiné lidi pod svou mocí, než vy jste, pane Michale Lambourne, a nebude zajisté dlouho trvat, a budu mít i tebe za mlíkem. Tvůj drzý, žíhalský obličej nezachrání tvé nohy před pouty, ani tvůj žíznivý chřtán před lněným provazem."

Sotva to vyslovil a již se chtěl Lambourne znova na něho vrhnouti.

"Nikoli, již tu neplechu znova nepočnete," rozhorlil se sluha, "sice zavolám někoho, jenž vás oba skrotí, a to pana Richarda Varnoye — sira Richarda chtěl jsem říci — kterého jsem právě přes dvůr jíti viděl."

"Ty že jsi ho viděl? u všech všudy!" zvolal Lambourne, chopiv se umývadla a konve s vodou v pokoji stojící, "nyní konej svou povinnost, ty nechutný živle! — myslel jsem sice, že tě mám již navždy dosti, když jsem včera večer Ariona představoval, avšak jest mi tebe opět potřebí."

Po těch slovích začal známky zápasu s obličeje a rukou smývati a oblek na sobě pořádati.

"Co pak jsi mu to udělal?" tázal se sluha žalářníka stranou, "vždyť má tvář strašně opuchlou."

"To jest jen otisk mého hlavního klíče, jeho šibeničnému čelu dobře se hodící. Moje zajaté mi nesmí nikdo urážeti, jsou mými poklady a chovám je velmi pečlivě. Není vám tudíž třeba tak naříkat, slečno — ale u všech všudy, kde pak je — vždyť zde přec byla ženština?"

"Zdá se mi, že jste dnes oba šíleni," pravil sluha; "neviděl jsem tu žádné ženy, ani muže v pravém slova smyslu, jen dvě šelmy po zemi se válející."

"Tedy uprchla a já jsem ztracen," naříkal žalářník; "žalář kenilworthský — nejpevnější vězení, proslulý tím, že choval slavné velmože, rytíře a krále, kteří tu v takové jistotě nocovali jako v Towru v Londýně — jest prolomen, vězeň uprchl a žalářníka očekává šibenice."

Po těch slovích sestupoval do svého doupěte, aby tam ve svém nářku pokračoval, nebo aby se z opilství vyspal.

Lambourne a sluha šli v patách za ním, a dobře učinili, neboť žalářník chtěl z pouhého zvyku dvéře za sebou uzavírati, a kdyby nebyli bývali na skoku, byl by je zajisté v pokojíku věžním, z kterého hraběnka před chvílí unikla, zavřel.

Nešťastná lady uprchla, jak jsme již podotkli, do parku, jehož nádheru byla z okna věže Mervynovy viděla. Napadlo jí při útěku, že mezi těmi četnými besídkami, altany, vodojemy, sochami a umělými jeskyněmi někde útulku najde, a že vyčká, až se jí nahodí příležitost nalézti ochrance, jemuž by ve své opuštěnosti svěřila a jenž by jí byl nápomocen, aby se s chotěm svým sešla.

"Kdybych jen svého průvodního spatřila," myslila si, "dozvěděla bych se, zdali pana odevzdal. Anebo kdybych alespoň Tressiliana nalezla; bylo by lépe, třeba bych Dudleye pohněvala, celé své strastiplné postavení mu svěřiti, než se dálším urážkám té nezvedené chásky zde v lane stavěti. Též se nedám více v pokoji uzavříti — chci čekati a pozorovati — mezi tolika lidskými bytostmi musí býti přece jedno dobré srdce, které nade mnou se smiluje."

A vskutku mnozí přišli, procházejíce se zahradou; byly to veselé skupiny čtyř až pěti osob, bavících se v nejlepším rozpoložení mysli. Úsměv, který si byla vyhledala, obrátil ji úplně bříti spatřovaná; neboť schoulila se v nejzadním koutečku jeskyně za mechové sedátko a ibišťový sloupec, který vedle pěkného vodojemu se vypínal. Očekávajíc takto vhodné příležitosti postela mně do do jasného obrazu; ale jak lekla se vlastního obrazu! Byla tak pořízena zakuklena a zahalena, že pochybovala o tom, že by některá ženská bytost — neboť doufala v ženského pohlaví svléknit soucit vzbuditi — s ní tak podezřele vyhlížející mluvila. Nahlížejíc jakoby ona nejlépe, mnohe-li často na zevnějšku záleží, a znajíc moc krásy své, odložila cestovní plášť a položila si jej k ruce pro případ, kdyby se před Varneyem neb Lambournem skrýti musila.

Šaty, které měla pod pláštěm, byly trochu pořízené, ozdobujíc ji co hezčí z tlupy bejkliřů. Opatření to usnat Wayland hned druhého dne jejich pouti za vhodné, a proto jí takový oděv zaopatřil.

Vodojem sloužil hraběnce zároveň za zrcadlo i umývadlo, pomocí jehož Emma svůj zevnějšek co nejrychleji upořádala, načež posadivši se na mechové sedátko, vyňala v plášti uschovanou malou krabici s klenoty pro případ, že by jich k dosažení svého účelu potřebovala, a čekala toužebně nějakého dobrotivého prostředníka ve svém osudu.

KAPITOLA XVI.

Náhoda tomu chtěla, že právě toho pamětihodného jitra panenská královna, již ku cti všecky tyto zábavy a radovánky pořádány byly, první ze všech účastnic honby, oděna jsouc v myslivecký oděv, z komnaty vystoupila. Nevíme, udalo-li se to náhodou aneb ze slušné úcty k panovnici, která jej tak velice vyznamenávala, ale tolik víme, že se Leicester vyskytl po boku královně, sotva práh své komnaty překročivši, navrhuje jí, aby se zatím, než přípravy k honbě ukončeny budou, do parku a do zahrad zámek obklopujících podívala.

Královna, přijavši návrh ten, procházela se, opírajíc se o rámě Leicestrovo, v květnatých zahradách; zdobených terasy, stezkami a schody. Dámy z průvodu následovaly trochu v povzdálí, domnívajíce se nepochybně, že se velitelce své zavděčí, když dnes příliš bedlivě přísný dvorní mrav zachovávati nebudou a v takové vzdálenosti zůstanou, aby hovoru nezaslechly, kterým se ona s hostitelem a nejoblíbenějším poddaným svým baví. Uspokojily se tím, že v povzdálí vnady vznešených postav pozorovaly, jejichž včerejší roucho dnes ve skvostný lovecký šat vyměněno bylo.

Alžbětin lovecký oděv byl z tmavohnědého hedvábí se stříbrným vroubením, podobaje se rouchu Amazonek, a slušel její štíhlé, ztepilé postavě překrásně, dodávaje jí vznešeného, ač příliš mužného a přísného vzezření. Leicestrův tmavozelený lovecký šat, který mu výborně slušel, byl bohatě zlatem vyšitý a doplněn skvostným loveckým náčiním. Bylať to jedna z Leicestrových největších předností, že jeho šat souhlasil vždy s důstojností, kterou právě zastával.

Rozmluva Alžbětina s Leicestrem není nám zevrubně známá, ale dvořané, kteří je z povzdálí pozorovali — a oči dvořanek a dvořanů jsou velmi bystré — domnívali se, že nikdy ještě neměli příležitost vidět, aby Alžbětina vznešenost byla tak něžnosti a nerozhodnosti ustoupila. Kráčela nejen zvolna, ale i nejistě, což bylo proti její obyčejné majestátní chůzi velmi nápadné; zdálo se, že má oči k zemi upřeny a že snaží se nesmělé je od průvodního svého odvrátiti, což u žen často opačný úmysl naznačuje.

Hraběnka Rutlandová, která jí byla nejbližší, prozradila později, že viděla v oku Alžbětině slzu a rumenec na tváři její, a konečně "upřela zrak k zemi, aby se pohledu mému vyhnula," pravila; "ona, královna naše, která pohledem svým byla by lva opanovati dovedla."

K jakým domněnkám toto pozorování vedlo, lze lehce uhodnouti, a tušíme, že nebyly bezdůvodné.

Průběh rozmluvy dvou osob rozdílného pohlaví rozhodne mnohdy o osudu jejich a vykáže mu směr zcela jiný, než jaký si byli sami vytkli. Dvornost mísí se v takovém hovoru v náklonnost a ve vášeň, a brzy sobě tak postoupí, že v jeden tolikо spějí cíl. Jak vznešení tak prostí nápadníci ženou v takových okamžicích vše, než si byli předevzali, a královny jako prosté dívky posloucháj slovům takovým déle, než by měly!

Koně zatím šelestali ve dvoře, netrpělivě nohami hrabajíce, psi vyli ve smečce, myslivci a náhončí bědovali nad tím, že rosa nechce s stopy se ztratí.

Avšak Leicester měl jiný lov na lubem — snebo, abychom mu neublížili, byl k němu spěle bez rozmyslu stečen, jako bodrý myslivec, který se pustí za srnou přes cestu na přehlednutí.

Královna — krásná přirozená žena, chlouba Anglie, naděje Francie a Holandska, postrach Španělska, naslouchala mi s větší zálibou pochlebným hovorům, velevým romantickou dvornost, než obyčejně, a lord, pouze jen přehon, ctižádosti neb obojím zároveň, vyjádřil vždy více a více těch opojných výrazů, až se ňó jeho vyznáním lásky dověřila.

"Nikoliv, Dudley," šeptala Alžběta chvějícím se hlasem, "nikoliv, musím zůstati matkou svého lidu. Jiná ponta, prosté dívky obláhojící, odepřají se panovnicím. Nikoliv, Leicestře! nedolehejte více — kdybych byla svobodnou jako jiné, kdybych směla říditi své si volíti — pak arci — avšak takto nelze — nelze tomu dopustiti. Odložte honbu — ještě půl hodiny a opusťte mne, mylorde."

"Jak? mám vás opustiti, nejmilostivější paní?" tázal se Leicester; "urazila vás moje šlenost?"

"Nikoliv, Leicestře, tak to nemínim!" odvětila královna kvapně; "ale jest to vskutku šlenstvím a nesmí se více opakovati. Opusťte mne, zůstaňte však na blízku; aby mne nikdo v samotě nevyrušoval."

Při těchto slovích se Dudley hluboce uklonil, načež se s výrazem melancholie vzdaloval.

Královna hledala zamyšleně za ním a šeptala si: "Kéž bych mu mohla vyhověti — ale ne! ne! Alžběta musí býti jedině chotí a matkou Anglie."

Aby se vyhnula blížícím se osobám, jichž kroky zaslechla, obrátila se královna při slovích těch do jeskyně, kde nešťastná a přece snad ještě příliš šťastná sokyně její se skrývala.

Alžběta anglická byla pevné, rozhodné povahy, a tudíž, jakkoli srdce její rozmluvou s Leicestrem nemálo rozechvěno bylo, dovedla je dost brzy opanovati. Bůžek lásky mohl dotknutím prstu city její rozechvěti, ale ani síla Herkulova nemohla je z rovnováhy připraviti. Blížíc se volným krokom pozadí jeskyně, nabyla již na polovici cestě opět obvyklého vznešeného výrazu a přímého velitelského vzhledu.

Tu spozorovala královna jakousi ženskou postavu vedle úbělového sloupu, nebo spíše za ním na polo schovanou na pokraji vodojemu státi, který v pološeru jeskyně se třpytil. Klasicky vzdělaná Alžběta vzpomněla si ihned na starořímskou pověst o Numovi a Egerii, a nepochybovala ani okamžik, že některý vlašský stavitel zde vodní tu nymfu, jejíž věštba Římu zákony dala, do kamene vytesal. Přistoupivši ale blíže, byla v pochybnosti, zdali zří před sebou sochu neb skutečnou postavu lidskou. Ubohá Emma, kolísajíc mezi žádostí, aby svůj stav nějaké osobě svého pohlaví svěřiti mohla, a mezi úctyplnou bázní před blížící se imposantní postavou, v níž, ač ji nikdy nebyla viděla, ihned královnu poznala, stála jak zkamenělá. Bylať dříve povstala, aby paní oslovila, která tak příhodně sama do jeskyně vstoupila; když si ale vzpomněla, jak Leicester byl vždy myšlenkou znepokojován, že by královna o jejich sňatku dozvěděti se mohla, a poznávajíc víc a více, že blížící se postava jest vskutku Alžběta, stanula nepohnutě, jak byla jednou nohou vykročila, majíc rámě, hlavu, ruce jak strnulé, a tváře bledé jak úběl sloupu, o nějž se opírala. Šat její byl hedbávný, světlozelené barvy a podobal se v pološeru rouchu řeckých nymf.

V takové nejistotě trvala Alžběta i pak, když přiblížila se jí až na několik kroků. Stála nepohnutě, upírajíc své oči na poutavý předmět tak pronikavě, že překvapení, jež bylo Emmu ohromilo, pojednou úzkostí ustoupilo, a ona, sklopivši v uctivé bázni oči před velitelským pohledem panovnice, hlavu hluboce sklonila.

Po tomto zdlouhavém a hlubokém sklonění hlavy stála opět jako před tím němá a nepohnuta. Z jejího obleku a ze skřínky, již mimoděk v ruce držela, soudila Alžběta, že krásná, avšak němá postava náleží k jedné z romantických skupin, které rozestaveny byly, aby její přítomnost okouzlily a jí všemožným spůsobem lichotily. Domnívala se, že ubohá hraběnka snad ze strachu, jenž jí při nenadálém jejím příchodu napadl, úlohu jí vytknutou zapomněla. Chtěla jí tudíž přítomnosti svou zmužitosti dodati a pravila laskavým přízvukem: "Jak, krásná vila milé té jeskyně, ostnula jsi zlým přehlédnutím čarodějky, kterou básně nazýváme? Neukřivdíme jí, dívko, a dovedeme jejím kouzlům odolati; proto rozkazujeme ti, abys mluvila!"

Nešťastná hraběnka vzhlédla se na místo odpovědi. Alžběta k nohám, pustila sklínku z ruky a sepjavši ruce zdala tak prosebně a důstojně k ní, že Alžběta mocně dojala.

"Co to znamená?" pravila. "Toť vřelejší vášeň, než jaké příležitost vyžaduje. Vstaň, dívko, a pověz Nám, čeho si žádáš?"

"Ochrany, nejmilostivější paní," zavzlykala ubohá žadatelka.

"Každá dcera Anglie má ji zabezpečenou, pokud ji zaslouhuje," odvětila královna; "ale zdá se mi, že tvůj žal má důtklivější příčinu, než by spůsobila zapomenutá úloha. Proč tedy a v čem si žádáš Naší ochrany?"

Emma přemítala v rychlosti, jak by se vyjádřila, aby trudné své postavení zjevila a přece chotě nevyzradila; jelikož ale myšlenka za myšlenkou v zmateném víru hlavou se jí míhaly, nemohla na opětný dotaz Alžbětin jinak odpověděti než: "Ach, bože, já nevím!"

"Ty's bláhová, dívko!" zvolala netrpělivě, neboť neobyčejné rozechvění prosiče vzbudilo její zvědavost. "Nemocný musí se lékaři se svým neduhem svěřiti; také nerady opakujeme otázku, na níž bychom neobdržely odpovědi."

"Prosím — úpěnlivě prosím," vzlykala hraběnka — "zapřisahám vás, nemilostivější paní, propůjčte mi ochranu svou — proti jakémus Varneyovi!"

Zachvěla se, když osudné to jméno vyslovila, jehož se královna ihned chytila.

"Cože, Varney? — sir Richard Varney — štolba lorda Leicestra? Čím jsi jemu nebo on tobě, dívko?"

"Já — byla jsem — jeho zajatou — bažil po mém bezživotí — a uprchla jsem — abych — abych —"

"Abych se uchýlila pod mou ochranu bezpochyby," pomáhala jí královna; "té se ti dostane, totiž jsi-li jí hodna. Chceme záležitost tu dopodrobna vyšetřiti. — Ty jsi," pravila pohlednouc tak pronikavě na ni, jako by jí do nejhlubšího nitra nahlédnouti chtěla, "ty jsi Emma, dcera sir Hugh Robsurta z Lidcote Hallu?"

"Odpusťte — odpusťte — nejmilostivější kněžno," zvolala Emma, vrhnouc se jí opět k nohám.

"Co ti mám odpustit, zpozdilá dívko?" tázala se Alžběta; "že jsi dcerou svého otce? Jsi duševně chorá! Již vidím, že z tebe musím celou záležitost po trochu vytáhnouti. Ty jsi tedy svého starého, ctihodného otce obelstila — pohled tvůj to vyzrazuje — ty jsi pana Tressiliana oklamala — tvoje zapýření tě z toho viní — a zasnoubila jsi se s Varneyem —"

Emma vyskočila a přerušila prudce královnu v řeči: "Nikoli, nejmilostivější paní, nikoli — jako že jest bůh nade mnou, nejsem tím ničemným tvorem, za něhož mne pokládáte — nejsem ženou toho bídného otroka — toho prohnaného padoucha! Nejsem ženou Varneyovou! raději bych se smrtí se zasnoubila!"

Královna, poněkud zaražena prudkostí Emmy, stála chvíli mlčky, pak ale odvětila: "Bohudíky, děvče, vidím, že ti slov neschází, přijdeš-li do toho. Pověz mi tedy, dívko," pokračovala, ano v ní kromě zvědavosti podezření vznikalo, že byla jakýmsi spůsobem klamána — "pověz mi tedy, pro Boha, chci to vědět — ať ženou nebo ať milenkou jsi? Jen s tím ven a to bez otálení — sice by ti bylo lépe se lvici žertovati než s Alžbětou!"

Jeden z mnoha případů.

"Byla jsem nemocná a bídná tak dlouho a působila jsem manželu svému tolik nesnází a výloh a nikdo nevěděl co mi chybí, tak že jsem ztratila všechnu naději. V tomto rozpoložení myslí koupila jsem lahev Hop Ritters a užívala je bez vědomí rodiny. Brzy mi bylo lépe a lepšila jsem se tak, že rodina má to pozorovala za podivné a nepřirozené, však když jsem jim sdělila, co mi pomohlo, pravili: Na zdar Hop Ritters! neboť uzdravily matku a učinily nás šťastnými". — Matka.

WESTERN HORSE & CATTLE INSURANCE COMPANY.

(Západní, koně a dobytek pojišťující společnost.)

OMAHA, - - - NEBRASKA.

Kapitál $100,000.00.

Pojišťuje koně, mezky a dobytek proti zvlášť nebezpečí, nemoci atd. Kéž lidé Jednatelství ve všech okresích ve státu. Píšte si o obětník.

JOHN H. F. LEHMANN & CO.

New Yorský střižní obchod,

na Farnham ulici.

Jsou nyní pohotově ukázati obecenstvu

Nesmírnou zásobu podzimního a zimního zboží,

—TOTIŽ—

střižného, ozdobného, modního, příkrývek, flanelů, pokrývek, plášťů, šálů,

átek na šaty

a vůbec všeho co v krámě první třídy obyčejně se nalezá.

Nejnižší ceny a jedna cena pro všechny.

Český prodavač, p. J. Sýkora, obslouží ochotně všechny rodáky. Zveme uctivě všechny aby nás navštívili.

J. H. F. LEHMANN & CO.

DEWEY & STONE.

Nejstarší a největší závod truhlářský

v Nebrasce.

Farnham ulice, mezi 11 a 12. - - - - OMAHA

Nejlevněji lze koupiti

HOTOVÉ ŠATSTVO VÝPRAVNÉ ZBOŽÍ PRO PÁNY, KOŽENÉ KUFRY, TAŠKY ATD

—u—

MORRIS ELGUTTER

roh 10 a Farnham St. - OMAHA, NEB.

12.) Český od vač Josef Němec.

A. POKORNÝ.

ROH 13tÉ A JONES ULICE, OMAHA, NEB

Český řezník.

Prodává masa všeho druhu vždy tak levně jak kdokoliv v městě.

Hotoví a prodává ve velkém i malém každodenně čerstvé vůřty, a N. B. vídeňské uzenky. Objednávkám z venkova zvláštní pozornost se věnuje.

Přestěhování

Teď je čas kupovati dobré, spolehlivé a lacině

Boty, střevice a slipersy.

Mužské jabotí boty	$2.00
" z zlaté kůže "	1.50
" perka	1.25
" Alexis střevice	1.25
Pracovní boty	1.25
" střevice	75
Ženské střevice s knoflíčkama	1.00
" " šněrovací po straně	75
" " Jelec	1.00
" slippery	39
Pro děvčata střevice s knoflíčkama	1.00
" " šněrovací po straně	75
Dětské po straně šněrovací střevice	75

Zboží poškozené.

Střevice které stojí	za $4.00	prodáváme	za	$2.00
" "	3.50	"	"	1.75
" "	3.00	"	"	1.50
" "	2.50	"	"	1.25
" "	2.00	"	"	1.00
" "	1.50	"	"	75
" "	1.00	"	"	50
" "	90	"	"	45
" "	50	"	"	30
" "	20	"	"	10

Od této doby až do odstěhování do našeho

Nového štoru, který bude naproti Boydovu opernímu domu,

budeme zboží prodávati za ceny výše uvedené.

Za každv pár se ručí.

Největší zásoba, nejlepší zboží, nejlevnější ceny.

HENRY DOHLE & CO.

Čelný obchod obuvní, 1307 Farnham ul. Omaha, Neb

Metzův pivovár,

—v—

OMAHA, NEBRASKA.

Vyrábí vyhlášený a po celém západě za nejlepší uznaný **"Metzův Ležák"**. Objednávkám v městě a na venkov věnuje se veškerá pozornost.

BRATŘI METZ.

FOSTER & GRAY,

—VELKOOBCHOD—

PRKNY, UHLÍM A DŘÍVIM

na břehu řeky mezi Farnham a Douglas ul.

OMAHA, - - - NEBRASKA.

E. MORONY.

Obchod komisionářský

s plodinami všeho druhu. Za máslo a vejce platí nejvyšší ceny.

309 So. 13th St. OMAHA, NEB.

Odporučení: State Bank; Whitney, Clark & Co.; Steele, Johnson & Co.